

i Halvdivisionen, ligesom nu imellem Bataillonerne i Halvbrigaden.

Den 1ste September foreslaas alt Mandskab hjemsendt. Det erkjendes nu næsten fra alle Sider, at den fortsatte Vintertjeneste — om den ikke er til Skade for Uddannelsen — saa dog er uden Betydning for denne, og Flertallet maa lægge den allerførste Vægt paa den Erfaring, at det løvende Garnisonsliv med Dagtjeneste m. m. har en skadelig Indflydelse paa de unge Menneskers personlige Udvikling. Under de gjorte Forhold skjønnes der ikke at kunne siges Andet til Forsvar for Beholdelse af Vintertjeneste end Hensynet til, at der i København bør være en Militærstyrke, der i paakommende Tilfælde kan anvendes til Assistance for Politiet. Da en saadan er tilveiebragt ved det nedenfor berørte Forslag om at henlægge Centralstolen for Befalingsmænd til København, nærer man ingen Betænkelighed ved ganske at opheve Vintertjenesten, naar der til Arbeidet i Munderingskammerne m. m. gives hvert Regiment indtil 20 Militærarbeidere.

Foruden Centralstolen vil man i København af Fodfolk desuden have Gården, i hvis Tjenestemangning man ikke har troet at burde foreslaa nogen indgribende Forandring, om end mindre Ombringinger i enkelte Punkter bør forbeholdes.

Man foreslaar derefter to Gjenindkaldelser for 2den og 4de MARGANGES Mandskab. Nogle Medlemmer af Flertallet kunde meget have ønsket, at blive staaende ved een Gjenindkaldelse, i hvilket Tilfælde man kunde være tilbøjelig til at lade den første Uddannelse vedblivende være 5—6 Maanedre og saaledes hellere spare paa de personlige end de pekuniære Udgifter.

Skjøndt Flertallet er enig i, at det navnlig er de gjentagne Indkaldelser, der gribe forstyrrende ind i de Værnepligtiges borgerlige Erhverv, maa man paa den anden Side erkjende Usikkerheden af, at Ingen af det Mandskab, der ved en Krigs Udbrud skal fylde Rækkerne, have manglet Udvælgelse i to Aar. De to Gjenindkaldelser ville desuden hver faae sin særegne Betydning, idet den ene er beregnet paa Udvælgelse for Enkeltmand, Kompagni og Bataillon indenfor Regimentets egen Kreds, den anden derimod er bestemt til Foretagelse af større Feltmanøvrer for en hel Division. I Forbindelse hermed har Flertallet troet at burde tilraade ganske at forlade Leirpøvelserne. Man mener, at disses egentlige Betydning er bleven forseilet ved den Maade, paa hvilken de ifølge den gjældende Hærslov ere blevne iværksatte. Leiren er mere at betragte som et Garnisonsliv i det Frie end som en Udvælgelse i Feltlivet. Derfor man i sin Tid havde fulgt det Mindretal i Forsvarskommissionen, der vilde have Mandskabets hele Uddannelse foretaget i Leir, da vilde dennes dobbelte Betydning for Disciplinen og den mere feltmæssige Uddannelse være kommen til sin Ret; men efterat den første Uddannelse med Rekrutstolen er henlagt til Garnisonen, vil

den egentlige Feltøvelse kunne blive langt fylbigere i flere Retninger, naar man forlader Leirens snevne Grænser. Usikkerheden heraf fremgaar allerede af Forslagene om at flytte den nuværende Leirplads; men dette vilde jo kun kunne tilfredsstille i nogle faa Aar, og den kostbare Flytning maatte saaledes hyppigt gjentages, uden at man dog derved opnaaede at tilveiebringe noget fyldigt Billede af virkelige Feltforhold. Man tilraader derfor at lade de større Feltøvelser foretages under Kantonnementsforhold med frit Valg af Udvælgelsesplads; men Betingelsen herfor vil være, at disse Udvælgelser henlægges til Efteraaret, naar Høsten er endt. Medens der herved vil spares ikke Lidet til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Leirmateriel, saa vil der i flere andre Retninger paadrages nye Udgifter til Indkvartering, Skadeserstatninger m. m. Men ligesom det fra de fleste Sider antages, at 30 Dage ville være tilstrækkelige til Udvælgelse af denne Art, saa tror ogsaa Flertallet at kunne tilfredsstille sig med, at hver Mand kommer til at deltage i een saadan større Udvælgelse, og efter den hele Plan vilde denne da kun indtræffe hvert andet Aar. Hvert andet Aar vilde Efteraarøvelsen derimod ske regimentvis i Garnisonens nærmeste Omegn. Til disse Udvælgelser foreslaas indkaldt to MARGANGES (2det og 4de) Mandskab; i de nærmeste Aar vil dette neppe udgjøre 800 Mand pr. Bataillon; men ligesom man ikke tror at kunne tillægge dette nogen væsentlig Betydning, antager man ogsaa, at den Tid vil komme, da to MARGANGES Mandskab vil udgjøre mere end 800 Mand, og man finder ingen Betænkelighed ved, om det ved en Krigs Udbrud maatte findes tilraabeligt, at lade Bataillonerne rykke ud med en Styrke, der noget overstrider den normale.

Udvælgelserne og Gjenindkaldelserne ved de øvrige Vaabenarter foreslaas ordnede saavidt muligt i Overensstemmelse med Planen for Fodfolket, men Enkeltlederne herved skal man her foreløbig forbigaa, idet man blot skal henlede Opmærksomheden paa de væsentligste Afvigelser fra Regjeringsforslaget og den nuværende Ordning, som bestaar i, at man har troet at turde tilraade, at der hverken ved Feltartilleriet eller de tekniske Afdelinger holdes Kontabler til Vintertjeneste, og at der til at forrette Arbejde ved Munderingskammerne m. m. indkaldes et større Antal Militærarbeidere.

Værnepligtige Befalingsmænd.

Hærsloven af 1867 var et Skridt paa Veien fra den staaende Hærs til Folkevæbningsens System. Dette Skridt bestod i Forkortelse af Tjenestetiden og Indorganisation af værnepligtige Befalingsmænd som et væsentligt Led af Hærens Rækker. Flertallet hæver, at almindelig Folkevæbning er det Maal, hvortil et lille Land, der vil forsvare sig, bør stræbe, men det erkjender tillige, at enhver brat Overgang paa dette Om-